

man ogsaa tage Hensyn til det Her; thi hvad der i noget større Omfang og med nogen Kraft og Betydning rører sig ude i Befolkningen, burde ogsaa have sine Talsmænd her i Forsamlingen. Den ærede Folkethingsmand vilde dog indrømme dette Hensyn saa Meget, at han ikke vilde hugge Dyrehaven ned. Men selv den ærede Folkethingsmand for Bornholms 1ste Valgkreds (Kallefen), som ellers pleier at være Talsmand for det Skjønne, synes at have havt nogen Sky for at komme ind paa Betragtningen heraf. Det kan gjerne være, at man kan udsætte sig for Misbilligelse fra forskjellige Sider ved denne Side af Sagen, men jeg skal dog aabent og roligt vedkjende mig, at jeg, naar Taler er om Afstemning over en Lov som denne, der, hvis den vedtages, i alt Fald gjør det meget sandsynligt, at Skovene i en ikke meget fjern Fremtid vilde aldeles forsvinde fra Landet, ikke formaaer at see bort herfra. Jeg troer ikke, at det er aldeles uden Betydning ogsaa med Hensyn til den aandige Side af Folkets Liv, om man tager mere eller mindre eller slet intet Hensyn til det Skjønne i Livet og Naturen og kun gaar ud fra det, som den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds kaldte det oeconomiske Princip, til det, som bringer den meste Fordeel, beregnet i Rigsdaler, Mark og Skilling. Imidlertid kan jeg gjerne være enig med denne ærede Taler i, at dette Hensyn ikke kan være det eneste, som vi bør tage, naar Taler er om disse Forhold. Men naar den ærede Taler siden sagde, at det, der tales om Skovenes Indflydelse i klimatiske Henseende, ikke er Andet end løse Theorier og usande Doctriner, saa forekommer det mig rigtignok, at det, han ansøgte for sin Betragtning, i Grunden kun var løse Theorier, som vi meget skulle betænke os paa uden videre at antage, saavel som den Sætning, som den ærede Taler gjorde gjældende, at, naar en Speculant fandt sin Regning ved at hugge sin Skov om for Tode, saa var det ogsaa det Heles Lær, han derved bedst fremmede. Hvad Skovenes klimatiske Indvirkning angaaer, saa troer jeg, at der er Kjendsgjerninger tilstede, som tale ganske anderledes end de Theorier, som man i den senere Tid har søgt at gjøre gjældende. Den ærede Folkethingsmand er dog ikke gaaet

videre, end at han dog har indrømmet, at det har havt en særdeles uheldig Indflydelse paa Jyllands Vestkyst, at Skovene der ere forsvundne, saa at han maatte ønske, at de vare der igjen. Dersom man vilde følge og heelt gennemføre hans Theori, maatte man virkelig komme til det Resultat, at vi, som boe paa Jyllands Vestside, der hvor der ikke findes nogen Skov, der hvor Nordvestvinden stryger hen over Markerne i sin fulde Styrke, uden at brydes, saa at sige, af noget Træ eller nogen Busk, vare heldigst stillede som Jordbrugere. Ja, gib det var saa vel, men Erfaringen viser desværre ganske det Modsatte; den viser, at selv Jorder, som have lige god Bonitet, langtfra staae lige med Hensyn til Udbyttes Sikkerhed og Godhed, enten de ligge Vest for Skovegnene eller de ligge i samme. Der er Mange, som have maattet give dyre Kærepenge, naar de ere komne fra Nerne og fra Skovegne og have kjøbt Gaarde paa den vestlige Side af Jylland og ikke have villet høre Erfarnes Raad, der have sagt: Tag Eder iagt; thi I maae ikke troe, at den Jord, I er isærd med at kjøbe, kan give det Udbytte, som I troe, thi der er et Hensyn, som I ikke ret forstaae at tage med i Betragtningen, nemlig Hensynet til de klimatiske Forhold. Det er Noget, som ofte er steet, og de Vedkommende have dyrt maattet betale, at de ikke have lyttet til de Advarsler, som have lydt til dem. Der er allerede blevet ansøgt af det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Raben), at i en enkelt Frostnat er Rugen næsten aldeles gaaet bort i de skovløse Egne, hvorimod Skovegnene ganske ere gaaede fri. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (M. Jensen) tager virkelig feil, naar han siger, at det var Stormen, der gjorde det. Stormen rasede den 30te Mai og havde ganske vist sin ødelæggende Virkning; men det var Frostens, der ødelagde Rugen, der stod i Dræ (i Blomstring), og den fandt Sted Natten mellem den 31te Mai og 1ste Juni. Det er ikke første Gang, jeg har seet Tilfælde af den Art, og jeg har seet det flere Gange, og navnlig er der eet Tilfælde, som staaer meget levende for mig. Det var en Nattefrost, som fandt Sted, saavidt jeg erindrer, den 19de Juni 1842; den gif ødelæggende hen over Kornmarkerne i den hele vestlige Deel af Jyl-